

Kvinder fortæller

Tre kvindelige kunstnere har inviteret 13 andre kvinder med til at dele udstillingslokale. De har hver fået serveret tre meter væg i Møstings Hus på Frederiksberg til at fortælle deres meget forskellige historier.

UDSTILLING

Tekst og foto:
SIMON JEPPESEN

En lille kvinde klatrer op på skulderen af en person, der står med ryggen til, kravler ind i det ene øre, ud ad det andet, kravler op på skulderen af den næste person, ind ad øret, ud ad øret – og så fremdeles.

Sabine Gassers lille endeløse tegnede videosekvens "I'll be in your mind" er det første værk, der møder tilskueren – som en advarsel – hvis han har vovet sig ind til 16 kvindelige kunstners fællesudstilling "Her story is her story" i Møstings Hus på Frederiksberg.

Et gennemgående tema

for udstillingen er historier, som de bliver fortalt af kvinder. De fleste af billederne lægger op til og beder om, at man som tilskuer digter med på historien i rammen.

De tre initiativtager til udstillingen er Kathrine Ærtebjerg, Sabina Mlejnek og Lise Blomberg Andersen. De havde fået lovning på et udstillingslokale og fik så den idé at give en række andre kvindelige kunstnere en kollegial håndsrækning. Kvinder, som de synes fortjener det, og hvis værker, de kan lide – ikke for at vise et feminist manifest, men for at give bedre plads til kvinder i en galleriverden, der ellers er domineret af mænd. En verden, hvor

kvinder kan have svært ved at gøre karriere, og som får kvinder til at være for ydmyge – og det går ikke, hvis man skal sælge sin kunst.

Fuld frihed

De fleste af de 16 kvinder har det til fælles, at de er i begyndelsen af 30'erne og lige er færdige fra enten Det Kongelige Danske Kunstakademi eller fra Akademi Der Bildenden Künste i Wien. De er i begyndelsen af deres karriere og kender gennem deres studier og netværk andre i samme situation. De tre initiativtagere kontaktede deres kolleger og tilbød tre meter væg til hver med fuld frihed til at vælge, hvad de ville hænge op. Alle tog imod tilbuddet, og det samlede resultat kan derfor ikke blive andet end blandet.

Hvori består så det feminine – det fælles?

Det er svært at sætte fingeren på – også for de

tre initiativtagere. De fleste af billederne tager udgangspunkt i kunstneren selv, i hendes private

rum – fysisk eller psykisk. Som Kathrine Ærtebjergs malerier, der i stil kan ligne illustrationer til

en børnebog, men indeholder en dyster undertone: Et lille barn, der ligger i sin seng med to

dødningshoveder ved siden af sig.

Eller Sabina Mlejnek, der med stor inspiration i

